

Alt det dér gjorde altså, at jeg følte, der var anledning til lige at løfte pegefingern og sige: Det er ikke rart for Folketinget at blive bragt i den situation, at man skal arbejde på det grundlag.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Igen: Jeg forstår udmærket hr. Kirkegaards bemærkninger, og det er slet ikke for at gå ind i nogen polemik om det, men vi har altså valgt ikke at fremsætte lovforslaget, før vi havde overenskomsterne hjemme. Og så er den formelle høring først afsluttet i dag, og der kan måske ligge nogle tekniske bemærkninger fra tjenestemandorganisationerne. De vil selvfølgelig sporenstrengs blive bragt over til udvalget, og dem vil jeg naturligvis også lade mig påvirke af, hvis der er momenter, som vi har overset.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget under punkt 13 (L 240) henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, og at lovforslaget under punkt 14 (L 241) henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklings gennem indførelse af én samlet trækprocent ved virksomhedernes lønadministration.

Af Svend Erik Hovmand (V), Pernille Sams (KF) og Sonja Albrink (CD) m.fl.
(Fremsat 13/4 99).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Repræsentanter fra Venstre og De Konservative har den 13. april her i år fremsat beslutningsforslag nr. B 121, hvorefter regeringen opfordres til at gøre det muligt for mindre virksomheder at anvende én samlet trækprocent ved udarbejdelse af medarbejdernes lønsedler for herigennem at lette virksomhedernes lønadministration.

Forslaget er begrundet med, at lønadministration i dag er en så besværlig proces, at mange mindre virksomheder og iværksættere afstår fra at ansætte personale. Efter bemærkningerne til forslaget skal den foreslåede ordning være frivillig, således at den enkelte virksomhed frit kan vælge, om den vil gå ind i ordningen eller ej.

Lad mig straks slå fast, at regeringen meget gerne vil medvirke til foranstaltninger, der kan nedbringe administrative byrder for virksomhederne, især for de mindre virksomheder. Og kan foranstaltningerne få virksomhederne til at ansætte flere folk, ja, så er det i sagens natur endnu bedre.

Et system med én trækprocent er umiddelbart en tiltalende tanke i bestæbelserne for at mindske de administrative byrder for arbejdsgiverne. En fælles trækprocent medfører, at arbejdsgiverne kan trække det beløb, der skal indbetales til det offentlige, under ét under anvendelse af én trækprocent, og arbejdsgiverne behøver således ikke at lave særskilte beregninger på forskellige grundlag.

Men der er også ulemper forbundet med en sådan ordning. Beregningsgrundlaget for de enkelte skattearter er forskellige. Har lønmodtagere løn fra flere kilder – eventuelt fra flere arbejdsgivere – vil det med de gældende bereg-

ningsregler være vanskeligt ved året begyndelse at fastsætte én dækkende fælles trækprocent for den pågældende, der kan anvendes ved alle lønudbetalinger.

Går en lønmodtager fra et ansættelsesforhold til arbejdsløshed, vil vedkommendes indkomst ligeledes ændre sig markant. Ud over en direkte indtægtsnedgang, bliver der også et andet grundlag for trækprocenten. Eksempelvis skal der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag ved udbetaling af understøttelse eller dagpenge, og det er, hvad enten det er syge-, eller det er arbejdsløshedsdagpenge.

For at den arbejdsløse ikke skal betale for meget i skat, skal trækprocenten reguleres, så den kommer til at passe til indkomstsituationen i arbejdsløshedsperioden. Sagt med andre ord vil forskudsskatten ved én fælles trækprocent blive mere upræcis end i dag. Konsekvenserne er, at flere end i dag vil oparbejde enten overskydende skat eller restskat, medmindre der foretages løbende justeringer af trækprocenten.

En fælles trækprocent vil også kunne indebære, at de lønoplysninger, skattemyndighederne modtager fra arbejdsgiverne, bliver mere summariske. Det vil bevirke, at oplysninger, der fortrykkes på selvangivelse for lønmodtagere, vil blive mere mangelfulde end i dag, med den virkning at flere end i dag skal indsætte korrektioner i den fortrykte selvangivelse.

Ud over problemerne med at fastsætte en fælles trækprocent og problemerne med den fortrykte selvangivelse vil indførelse af en ordning med én fælles trækprocent have en række administrative konsekvenser for Told og Skat, herunder vil der ved en frivillig ordning skulle foretages en registrering af de arbejdsgivere, der har tilsluttet sig ordningen, og de arbejdsgivere der har valgt at fortsætte som hidtil.

Det er min opfattelse, at det offentlige system inden for det teknisk mulige skal påtage sig sin del af det administrative bøvvl, når det kan aflaste virksomhederne. Men i samme åndedrag vil jeg også godt sige, at erhvervsadministrative lettelser ikke må medføre urimelige vilkår for den enkelte borger. Det må jo ikke være sådan, at den enkelte pålægges væsentlige nye administrative byrder, for at erhvervslivet kan slippe lettere.

Der er i denne sag tale om en balancegang, hvor det umiddelbart kan være vanskeligt at finde lige præcis det punkt, hvor alle bliver tilgodeset optimalt, og hvor ingen føler sig forfordelt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at tanken om én fælles trækprocent tidligere har været behandlet i en arbejdsgruppe under Erhvervsministeriet med repræsentanter fra virksomhedernes organisationer, og hvor også Told og Skat deltog. Og efter det for mig oplyste skønnede arbejdsgruppen dengang, at der var en række ulemper ved en ordning med én fælles trækprocent for både virksomheder og lønmodtagere. Arbejdsgruppen valgte i stedet i det videre arbejde at koncentrere sig om udvikling af en totalløsning på lønområdet.

Den løsning vil indebære, at en virksomhed i forbindelse med hver lønudbetaling vil kunne indsende oplysningerne om den ansattes timeløn, arbejdstid, overenskomst til en offentlig myndighed. Det vil herefter være op til myndigheden at foretage de skattemæssige beregninger, der skal til for at foretage en korrekt fordeling af pengene til de forskellige adressater.

Regeringen er indstillet på at arbejde positivt og målrettet for at finde en løsning vedrørende muligheden for at indføre én fælles trækprocent, der lever op til intentionerne i beslutningsforslaget. Jeg vil derfor nedsætte et tværministerielt, hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg, der vil få til opgave at udvikle og vurdere de forskellige modeller for etablering af en sådan ordning og skaffe os det bedst mulige beslutningsgrundlag.

På baggrund af beregningerne af de økonomiske konsekvenser ved de forskellige modeller skal udvalget fremkomme med forslag til eventuelle relevante ændringer i den eksisterende lovgivning med sigte på hurtigst muligt at gennemføre etablering af den mest hensigtsmæssige ordning.

Udvalgsarbejdet bør afsluttes inden udgangen af dette år, så en eventuel lovgivning kan gennemføres i næste folketingssamling.

Frode Sørensen (S):

Der er både elementer af fornuft og drilleri i dette forslag fra Venstre, De Konservative og CD; fornuft, fordi Socialdemokratiet allerede gør noget ved de mange regler, som erhvervslivet og borgerne generelt skal leve med; drilleri, fordi de tre partier udmærket ved, at forslag er på vej.

Så det er imod bedre vidende, når forslagsstillerne i bemærkningerne slår ud med armene og siger, at regelforenkling og afbureaukratisering ikke står højt på dagsordenen. Det er jo

ikke tilfældet. Forslagsstillerne taler slet ikke om, at netop erhvervsredegørelsen, som blev behandlet i slutningen af 1998, analyserede virksomhedernes administrative opgaver, ikke mindst indberetningen af alle typer oplysninger til de offentlige myndigheder.

Bliver vi ved erhvervsredegørelsen et lille øjeblik endnu, så slår den fast, at virksomhederne har en række klager over disse administrative byrder. Vi bruger alt for megen tid på at sende identiske oplysninger til flere myndigheder, lyder det. Det offentlige skulle koordinere indberetningskravene bedre, og de krav er slet ikke tilpasset moderne virksomhedsstruktur, siger virksomhederne videre.

Navnlige er det de små virksomheder med få medarbejdere, der bliver ramt uforholdsmæssig hårdt. Det noterer forslagsstillerne sig i bemærkningerne, og heri er der reelt ikke noget nyt.

Det er netop den kritik, vi tager alvorligt. Vi er enige i virksomhedernes anmærkninger, og netop derfor sigter regeringen jo på at lette de administrative byrder og begrænse dem. Derfor har regeringen skabt et 11. kontor i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der skal gøre reglerne smidigere og udvikle nye og bedre rutiner. Strategien hedder i korte træk: At bruge den nye informationsteknologi i en kombination med en gennemgang af alle regelsæt. Set i forhold til det konkrete forslag vil netop denne fremgangsmåde kunne lempe virksomhedernes lønadministration på forskellige niveauer.

Det er muligt at foretage denne forenkling i tråd med det stillede forslag, men i Socialdemokratiet mener vi, at det skal forberedes grundigt. Som forslagsstillerne bør vide, er det jo netop det, man for øjeblikket arbejder med i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det arbejde har stået på siden nytår 1998-1999 og forventes afsluttet til sommer. I Socialdemokratiet afventer vi med interesse resultatet af det arbejde, som vil fremme IT-løsninger over en bred kam.

Tilbage står selvfølgelig problemet med de mindste virksomheder, der ikke anvender edb i særlig udstrækning eller slet ikke. Og det må vi løse. Jeg vil kommentere en af påstandene i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Her hedder det, at en typisk virksomhed med mellem 1 og 9 ansatte har en udgift på knap 2.500 kr. pr. ansat pr. år, når man køber ekstern bistand.

Jeg vil gerne se dokumentation på, hvordan man kommer frem til det beløb. Danmarks stør-

ste udbyder af lønservice, specielt over for virksomheder med meget lidt eller ingen edb, oplyser, at gennemsnitsudgiften inklusive kurser er 676 kr. pr. ansat. For virksomheder med 10 ansatte og lønudbetaling hver 14. dag er den direkte udgift eksklusive kurser og rådgivning ca. 350 kr.

Når først ordningen er etableret, er administrationen begrænset til hver 14. dag at aflevere en lønliste indeholdende bruttoløn og timetal. Så sker der det, at afregning af skat, ATP, arbejdsmarkedsbidrag, feriepenge og pensionsbidrag klares automatisk uden den erhvervsdrivendes medvirken, og det koster 676 kr. henholdsvis 350 kr. Det er jo helt andre beløb end dem, vi ser i bemærkningerne, og de er oplyst fra et firma, der administrerer 88.000 selvstændige erhvervsdrivendes lønsystemer.

At operere med én samlet trækprocent bliver næppe ligetil, for den omstændighed, at en lønmodtager i løbet af et år kan have forskellige indkomsttyper, kan give problemer. Men Socialdemokratiet er positivt indstillet, og vi vil medvirke aktivt i udvalgsarbejdet.

Jeg har svært ved at vurdere de realistiske muligheder for at operere med én samlet trækprocent, men det er mit lønlige håb, at vi ikke bare opfinder en ny dyb tallerken, hvor den eneste forskel måske er farven. Man skal jo huske, at ud over afregninger til det offentlige er der forhold, der aftales mellem overenskomstparterne som eksempelvis pensionsbidrag og feriepenge. Disse poster er staten uvedkommende og kan efter min mening under ingen omstændigheder indgå i en samlet trækprocent.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig med Socialdemokratiet i, at man skal gøre, hvad man kan for at forenkle og afbureaukratisere, og jeg har også forstået, at man fra regeringens side har sat et arbejde i gang for at opnå noget i retning af det, som forslagsstillerne er kommet frem med her i dag.

Men mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er: Hvornår kommer der et tilsvarende initiativ fra regeringen og Socialdemokratiet, der forenkler og afbureaukratiserer forholdene for de arbejdsløse? Nogle af dem, der er hårdest belastet af bureaukrati og mærkelige regler og bunkevis af skemaer, er jo faktisk de arbejdsløse og a-kasserne. Kan vi også regne med et forenklingsudspil på det område?

(Kort bemærkning).

Frøde Sørensen (S):

Nu er det jo specielt området for erhvervsbeskatning, jeg tager mig af, men jeg vil da sige det på den måde, at i de situationer, hvor vi kan lave enklere regler inden for et hvilket som helst lovgivningsmæssigt område, skal vi i Socialdemokratiet gerne medvirke positivt til det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for svaret og bare sige, at jeg håber, vi i en dialog kan finde en eller anden måde at angribe det problem på. Vi har talt om det nogle gange her fra Folketingets talerstol, men jeg synes ikke rigtig, der er sket noget, så jeg vil foreslå, at vi på en eller anden måde prøver at sætte initiativer i gang, så vi får forenklet reglerne for a-kasserne og for de arbejdsløse.

Svend Erik Hovmand (V):

Dette forslag er endnu et i rækken af forslag fra CD, Det Konservative Folkeparti og Venstre i et forsøg på at forenkle og afbureaukratisere det danske samfund.

I formiddags havde vi et andet forslag, som drejede sig om fremtidig lovgivning, bedre lovkvalitet og forenkling, til behandling. Vi var glade for, at det lykkedes at samle et flertal for dette væsentlige initiativ, og vi vil også være glade, hvis man i dag kan samles om et forslag af denne karakter.

Danmark er et af de lande i Vesteuropa, hvor de færreste unge starter for sig selv, og sidste år var der ifølge Danmarks Statistik 10.000 selvstændige erhvervsdrivende, der stoppede som selvstændige. Der er lavet mange undersøgelser af dette problem: Hvorfor svigter selvstændighedskulturen i Danmark? Af disse undersøgelser fremgår det, at der kan være mange forskellige begrundelser, men der er én enkelt begrundelse, som går igen i alle undersøgelsesresultaterne, én enkelt ting, som har en klart dominerende indflydelse, når det drejer sig om, hvorfor folk holder op med at være selvstændige, og hvorfor de ikke vil være selvstændige. Det er de administrative byrder, som er den største enkeltårsag.

Hvis man ser på nogle af de undersøgelser, som jeg er ked af, at den socialdemokratiske ordfører åbenbart ikke rigtig har studeret, og som er kommet fra Erhvervsministeriet, viser det sig, at disse undersøgelser fuldt ud bekræf-

ter det. I 1996 fik Erhvervsministeriet udarbejdet en rapport, som fortalte, at virksomhedernes lønadministration udgør over halvdelen af alle virksomhedernes indberetninger og indbetalinger, og at Skatteministeriet topper listen over de ministerier, som er skyld i den meget høje indberetnings- og indbetalingsbyrde.

I efteråret 1998 fik Erhvervsministeriet igen lavet en rapport. Den viste, at told- og skattemyndighederne igen topper listen over de myndigheder, som skal have indberetninger og indbetalinger fra virksomheder. Eksempelvis viser rapporten, at de små virksomheder med indtil 10 ansatte bruger 1½ arbejdsdag om måneden på at administrere løn og personale, og det er faktisk en meget stor del af den samlede effektive arbejdstid i en lille virksomhed.

En tredje rapport, som også kom fra Erhvervsministeriet sidste efterår, påviser konsekvensen af de fakta, som jeg lige har skitseret gælder for mindre og mellemstore virksomheder i dagens Danmark, nemlig hvor store omkostningerne er for virksomhederne på grund af alle de særlige love og regler osv., der skal administreres efter. Rapporten viser, at det ikke er ualmindeligt i nogle brancher, at mindre virksomheder har en lønadministrationsomkostning på ca. 2.500 kr. pr. ansat bare for at efterleve kravene fra det offentlige. I større virksomheder er der selvfølgelig tale om varierende talstørrelser.

Det, jeg vil sige med dette her, er, at undersøgelserne bekræfter det, som jeg tror, de allerfleste erhvervsdrivende ved bedre end nogen, nemlig at det administrative bøvvl ved at udfylde en lønseddel er steget og steget og steget eksplosivt, ikke mindst i de senere år. Det er det, vi nu vil gøre noget ved, og derfor er jeg glad for, at skatteministeren efter sådan på den ene side eller den anden side og bekymringer, og hvad ved jeg, sluttede med at sige, at han synes faktisk, det er en god idé, og at han gerne vil sætte et udvalgsarbejde i gang for at efterkomme dette ønske. Det synes jeg er flot.

Man kan selvfølgelig løse problemet på mange måder, men jeg vil bare minde om, at vi har jo et almindeligt forskudsregistreringsprincip her i landet, så helt uoverkommeligt er det næppe. Det er klart, at der er mange spørgsmål, som skal løses. Ordningen skal være likviditetsmæssigt neutral for virksomhederne, og spørgsmålet er, om man kan lave en ordning, så de overenskomstfastsatte byrder også kommer med efter en aftale med organisationerne, osv.

osv. Men alt det bliver nu afdækket i udvalgsarbejdet, og vi har det fint nok med det. Det synes vi er godt, det synes vi er positivt, og det vil vi se frem til med stor interesse.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Hr. Svend Erik Hovmand kom i sin ordførertale ind på det, der også står i bemærkningerne, nemlig at det alene i lønadministration koster 2.500 kr. pr. ansat.

Jeg vil meget gerne have, hvis hr. Svend Erik Hovmand kunne dissekere det beløb, splitte det en lillebitte smule op. Jeg kan fremlægge dokumentation fra et lønservicebureau for beløb, der er væsentlig mindre, og som minimum må hr. Svend Erik Hovmand vel give tilsagn om, at vi i udvalgsarbejdet i fællesskab prøver at finde frem til, hvad det reelle beløb er, og ikke bare stikker 2.500 kr. ud. Det beløb må jo være sammensat på en eller anden måde, og jeg venter spændt på hr. Hovmands svar.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal blot henvise den socialdemokratiske ordfører til at læse rapporten fra sidste efterår fra Erhvervsministeriet om det pågældende emne. Det er den rapport, det nævnte tal er hentet fra.

Pernille Sams (KF):

Jeg synes, det er en god dag i dag, en god dag for bekæmpelsen af det administrative bøv. l.

Jeg hæftede mig meget ved, at skatteministeren sagde i sin tale, at regeringen i princippet støtter forslaget, og det kan man vel næsten ikke undgå at synes er værd at fejre. Det er i hvert fald en god dag for Det Konservative Folkeparti, og vi er glade for, at skatteministeren nu har taget handsken op og nedsætter et hurtigtarbejdende udvalg. Selvfølgelig lagde jeg også mærke til skatteministerens sædvanlige både for og imod, og at skatteministeren hæftede sig meget ved nogle af de ulemper, man altid kan finde i et hvilket som helst forslag.

Jeg vil blot advare mod, at man, som skatteministeren gjorde, fokuserer mere på de administrative konsekvenser for Told & Skat end på de administrative konsekvenser for virksomhederne. For Det Konservative Folkeparti er det i hvert fald først og fremmest virksomhedernes administrative konsekvenser, der er interessante. Det er her, der er et helt uoverskueligt stort

problem i det danske samfund, og det er det forhold, som vi målrettet ønsker at ændre.

Det er næsten ligegyldigt, hvilken mindre eller mellemstor virksomhed man besøger i disse år, for man får nøjagtig det samme at vide hvert eneste sted. De er simpelt hen ved at drukne i administrativt arbejde, ikke kun med lønindeholdelse og lønudbetalinger, men det samlede administrative arbejde. Derfor har vi også i en årrække sat regelforenkling og afbureaukratisering så højt på den erhvervspolitiske dagsorden, og jeg medgiver desværre alt for gerne, at det ikke er lykkedes os at skaffe flertal for voldsomt meget i forhold til vores ambitionsniveau.

Samlet set kan man ikke sige, at erhvervslivet har mærket de politiske vinde særlig meget. Samlet set bliver der jo lagt flere og flere byrder på det danske erhvervsliv, og det er en udvikling, som vi synes er meget forkert. De administrative byrder stiger fortsat, selv om der i årevis har været positive politiske signaler om, at hele Folketinget i virkeligheden synes, det skulle være anderledes.

Med dette forslag prøver vi helt konkret at spille ud på et nyt område, så virksomheder, hvis de har lyst til det, kan lave én samlet trækprocent i lønadministrationen. Det kan lade sig gøre – det ved vi i praksis – og derfor er vi selvfølgelig meget glade for, at regeringen ikke bare har forhåndsafvist forslaget, som den har gjort med så mange andre forslag.

Der er al mulig grund til at se frem til det udvalgsarbejde, der kommer nu. Vi vil meget gerne deltage konstruktivt for at få konkrete resultater ud af udvalgsarbejdet, og for min skyld gør det ikke spor, hvis udvalgsarbejdet bliver færdigt inden nytår; det vil vi kun synes er positivt. Men det vigtige signal var selvfølgelig, at skatteministeren gav tilsagn om, at allerede i den kommende folketingssamling kan forslaget som sådan behandles. Det vil sige, at det skulle være færdigbehandlet senest næste sommer, og det er jo vældig positivt.

Aage Frandsen (SF):

I forslaget hedder det, at dets formål er at nedbringe og forenkle regelmængden samt lette de administrative byrder, og som middel hertil foreslås det, at der skal anvendes én samlet trækprocent ved udarbejdelse af medarbejderens lønsedler.

Vi er fuldstændig enige i, at det er et godt formål at nedbringe og forenkle regelmængden – forudsat selvfølgelig, at den regelmængde,

der findes, kan forenkles, og at reglerne er overflødige. Vi er også helt enige i, at hvis det kan lade sig gøre ved kun at anvende én trækprocent, er det helt fint.

Skatteministeren har givet tilsagn om at undersøge sagen, og det synes vi også er udmærket. Men det er jo klart, at det godt kan være lidt svært, og at det måske ikke kan lade sig realisere som foreslået her, fordi der bliver for meget bøvl ved at gøre det, og der opstår en række andre problemer og en række u hensigtsmæssigheder. Men så man jo kigge på, om der er andre muligheder.

Alle går ind for regelforenkling, alle går ind for afbureaukratisering; i hvert fald hører jeg aldrig nogen sige, at vi skal have nogle flere regler, og vi skal have noget mere bureaukrati. Men vores interesse for regelforenkling og afbureaukratisering er jo nok lidt bestemt af, hvor i verden vi er, og hvilke interesser vi varetager, og det er jo nok naturligt, at det er sådan. Men en gang imellem er det sådan, at når man fremhæver ønsket om færre regler, er det i virkeligheden også mindre styring, man ønsker. Det synes jeg dog ikke er tilfældet i dette forslag, og derfor kan vi støtte tankegangen i forslaget.

Men en gang imellem, når Venstre, De Konservative og andre partier kommer med forslag om en regelforenkling, så er det i virkeligheden fjernelse af nogle styringsinstrumenter for at få et mere frit marked, og det betyder jo så også, at man går glip af noget andet, som vi så ikke er tilhængere af.

Jeg kan heller ikke lade være med – lidt i forlængelse af det, hr. Frank Aaen var inde på – at nævne, at vi altså kender regler på andre områder, som er utrolig komplicerede, og dér kunne det være rart, hvis vi i fællesskab kunne slås for, at man havde regelforenkling og afbureaukratisering til gavn for borgerne.

Jeg vil nævne for hr. Svend Erik Hovmand, at hr. Svend Erik Hovmand altså for ikke ret lang tid siden har stemt for en lov om efterløn. Og hvis hr. Svend Erik Hovmand studerede den lidt nærmere, ville hr. Svend Erik Hovmand se, at den er udtryk for alt andet end regelforenkling. Det er ekstremt kompliceret, også for folk, som hr. Svend Erik Hovmand egentlig skulle varetage interesser for, nemlig nogle af dem, der har lidt bibeskæftigelse ved siden af.

Så vi er meget tilhængere af, at man ikke skal have regler, medmindre de er nødvendige, og det vil alle sige. Jeg synes bare vi skulle tænke

lidt bredere, men det ændrer altså ikke ved, at når Venstre, De Konservative og CD kommer med det her forslag, så skal de have tilslutning til ideen, tanken i det. Spørgsmålet er, om det kan realiseres. Vi er glade for, at skatteministeren giver tilsagn om at undersøge tingene og gøre det på en forholdsvis hurtig måde i forhold til, hvad vi sommetider ser, når man skal i gang med sådan nogle ting. Hvis det kan lade sig gøre, jamen så er det fint. Er det den her model, så er det i orden. Kan det ikke lade sig gøre med den her model, så lad os prøve at finde en anden model.

Sonja Albrink (CD):

Socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, at han synes, det lidt var et lille drillelovsforslag, som de tre partier kom med her. Til det vil jeg sige, at det føler vi ikke i CD det er. Vi føler, det er sådan et af de forslag, der er nødvendige for, at vi kan komme videre med det, vi har ønsket i mange år. Så vi føler faktisk, at det er et udmærket forslag, som er blevet fremsat her.

Som tidligere meddelt er forslaget jo led i en række konkrete beslutningsforslag om regelforenkling, og der går jo stort set ikke en uge, hvor man ikke enten får henvendelser eller på anden måde får kendskab til, at virksomhederne i det daglige har mange byrder, som de må døje med.

Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi har så god en iværksætterkultur som overhovedet muligt. Der er mange barrierer, som vi i CD gerne vil være med til at nedbryde, så det at starte som selvstændig og være selvstændig ikke er så svært.

Venstres ordfører henviste til de mange rapporter, der er kommet fra Erhvervsministeriet, og jeg synes selv, de rapporter, der er kommet fra Erhvervsministeriets side, giver mange gode svar og også spørgsmål om, hvor det er man ønsker at man skal prøve og kigge videre.

Det er som sagt det, vi kalder bøvlet, og det er de administrative byrder, der skal kigges på. Vi er godt i gang. Vi føler bare i CD, at det kan blive endnu bedre, og derfor er det også glædeligt, at skatteministeren i dag har givet tilsagn om, at vi vil fortsætte med det, og at regeringen vil kigge på de her ting.

Alt i alt skal jeg give tilsagn om, at CD gerne deltager i udvalgsbehandlingen, og vi går også meget gerne ind i en konstruktiv og en positiv udvalgsbehandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Også Det Radikale Venstre ser med sympati på forslaget. Roserne vælter jo ned.

Der er mange administrative byrder for virksomhederne. De virker selvfølgelig særlig belastende for helt små virksomheder, der ikke har en egentlig administrativ afdeling til at tage sig af lønregnskaber og de ansattes forhold. Og forslaget om på frivillighedens basis at indføre én samlet trækprocent ved udarbejdelse af lønsedler er umiddelbart en sympatisk tanke, når man diskuterer, hvordan virksomhedernes administrative byrder kan mindskes.

Begrænsning af bøvlg og virksomhedernes administrative byrder ligger os meget på sinde i Det Radikale Venstre, det skal der ikke være tvivl om. Men før vi gennemfører et forslag om én fælles trækprocent i forbindelse med lønregnskaberne, ja, så er vi selvfølgelig nødt til at overveje de mulige virkninger, søge svar på spørgsmål som f.eks.: Hvilke konsekvenser har det for lønmodtagerne? Hvad betyder det for borgernes skatteopgørelser? Hvor stor bliver byrden for det offentlige?

Som udgangspunkt kan vi klart støtte op om forslaget, men gennemførelsen skal ske på et ordentligt grundlag, og derfor finder vi det fornuftigt, at der nedsættes et udvalg, der kan udarbejde grundlaget for eventuelle ændringer på området.

Og det er min mening, at det må indgå som en helt naturlig komponent i det arbejde, vi skal have gang i nu, at man vurderer én fælles trækprocent i forhold til de, skal vi sige mere sofistikerede redskaber, man udarbejder på IT-fronten, som måske ikke nødvendigvis er identiske, men som muligvis kan gøre livet endnu nemmere for virksomhederne.

Og jeg er da bekendt med, at der har siddet en arbejdsgruppe inklusive organisationer, som normalt er meget højrøstede i det her spørgsmål, og diskuterer én fælles trækprocent, og denne arbejdsgruppe er egentlig nået frem til, at der måske var mere perspektiv i at arbejde hen mod en totalløsning baseret på IT. Men det er alt sammen noget, vi kan vende tilbage til i arbejdet.

Det Radikale Venstre ser med sympati på forslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan fuldt ud støtte intentionen om mindre bureaukrati og regelforenkling. Om det helt korrekte forslag er det, der ligger her med

én trækprocent, er vi lidt mere i tvivl om, men vi støtter helt klart intentionen.

Vi håber, at vi kan få akkurat den samme brede støtte i Folketingssalen, når vi på et tidspunkt i næste samling skal behandle et forslag om regelforenkling og afbureaukratisering på arbejdsledelsesområdet, hvor det er grotesk, hvad man ser ude i virkeligheden. Vi vil bare håbe, at der kan blive lige så bred en tilslutning, som vi har her i dag.

Og så for det tredje vil jeg sige, at vi synes, det er rigtigt, men også kompliceret, og derfor vil vi henholde os til regeringens tilsagn om et udvalgsarbejde.

Kim Behnke (FP):

Specielt i de små virksomheder er de administrative belastninger noget, der betyder kolossalt meget for, om virksomheden kan få sine ting til at fungere. Store koncerner har store personaleafdelinger fyldt med folk, der er uddannet til udelukkende at stå for lønadministration osv. Man har ofte egne jurister og egne revisorer ansat i de store virksomheder, og når der kommer de tykke bøger fra Told og Skat med vejledninger i, hvordan man skal regne sidste decimal ud, ja, så overlader man det til dyrt betalte akademikere i virksomheden at finde ud af, hvordan virksomhedens lønregnskabscomputer skal omprogrammeres.

Men i den lille virksomhed, hvor det er håndværksmester selv, der sidder lørdag eftermiddag og prøver at få styr på ATP-regnskab og feriebetaling, vejrligsbetaling osv., ja, da er de mange og alt for ofte forekommende ændringer, der sker fra skattemyndighederne, en kæmpebelastning for den virksomhed.

Derfor har man blandt medarbejdere og blandt ledelse særlig i de små virksomheder jo et fælles grundlag, når man sidder i frokoststuen: Man har en opslagstavle, og øverst på den hadeliste, man har, ja, der står den til enhver tid siddende skatteminister. Man er alle enige på tværs af ledelse og medarbejderskel om, at den skatteminister, der til enhver tid sidder, er med til at gøre livet surt for borgerne.

Hver gang man får et nyt skattekort, optræder der nye ting: Så finder man på, at vi skal betale en enkelt procent ekstra i et særligt tvangsbidrag til ATP. Så finder man på at indføre bruttoskat med løfte om, at den da skal falde, som årene går, men så fastholder man alligevel procenten. Så indfører man såkaldt administrative lempelser, så nogle af de forskellige

bidrag bliver slået sammen, men til gengæld bliver skatteprocenterne ændret. Hver gang har man et fælles referencegrundlag, nemlig en opslagstavle med en skatteminister øverst på hadelisten.

Hvis det her forslag bliver gennemført, som forslaget intention er, så vil skatteministeren selvfølgelig opnå den fordel, at han ikke længe hænger på de mange medarbejders og ledelsers hadeliste. Til gengæld vil det være sådan, at antallet af medarbejdere i Told og Skat vil stige ganske betydeligt. For der er ingen tvivl om, at mange af de administrative belastninger, som i dag finder sted ude i virksomhederne, vil blive flyttet til Told og Skat.

For den danske lønmodtagerstab er jo ikke homogen og bliver det heller ikke, måske snarere tværtimod er vi på vej mod, at folk bliver endnu mere dynamiske, endnu mere løst tilknyttet virksomheder, og for de mange folk, der har et løst tilknytningsforhold, bliver det her besværligt.

Hvis man er månedslønnet med en fast funktionærløn, så er det nemt at regne ud, så vil det være nemt at finde denne her procent. Men for de mange, der f.eks. er 14-dages lønnede, der har gode akkorder i den ene uge, dårlige akkorder i den anden uge, der har vejrligsbetaling, som er på supplerende dagpenge, som er ansat på vikarlignende vilkår, ja, der kan vi godt forestille os, at det her giver anledning til en masse problemer, men derfor skal vi jo ikke give op.

Målet må være, som jeg har kunnet forstå på stort set alle andre ordførere, at det, vi bruger det her forslag til, er at kigge meget grundigt på den måde, skattemyndighedernes administration er indrettet. Al den hjælp, vi kan få fra Internettet og moderne IT, hvor computerne gør arbejdet for os, skal vi benytte os af. Og derfor støtter vi intentionerne i forslaget, nemlig intentionerne om, at vi går med tættekam igennem den lønadministration, som virksomhederne i dag har, og finder alle metoder til at gøre det nemmere.

Men før vi skal frem til at stemme om det her forslag, har vi brug for gennem udvalgsarbejdet at få klarlagt, i hvilket omfang det her forslag udløser ansættelser af tusinder af nye medarbejdere i Told og Skat, for vi skal huske på, at deres skrivebord, deres løn og deres ansættelse kræver ekstra bevillinger. De ekstra bevillinger betyder, at lønmodtagere og virksomheder kommer til at betale noget mere i skat, og det

forestiller jeg mig ikke er hverken hr. Svend Erik Hovmands eller fru Pernille Sams' intention. Derfor må vi bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af præcis, hvad det her vil betyde i praksis: Kan man gøre det for nogle medarbejdergrupper og ikke for alle, sådan at man tager de fastansatte, funktionærer på månedsløn, men måske overlader de timelønnede eller de 14-dageslønnede til en fortsat administration hos virksomhederne?

Alt det vil vi gerne se på, men vores overordnede holdning til det er, at vi er positive over for at få gjort noget ved det, for vi skal have gjort noget ved det, ellers så uddør de små selvstændige erhvervsdrivende i Danmark.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er et helt fint forslag det her, og jeg kan tilslutte mig det, og det er da meget positivt også at høre skatteministerens positive modtagelse og igangsætning af udvalgsarbejdet – også så hurtigt, som det lyder til at det kan gå; det er jeg faktisk overrasket over. Ikke på grund af, at ministerens gode vilje overrasker mig, men fordi jeg tror, det er utrolig kompliceret. Skatteministeren lægger jo heller ikke skjul på, at det er mere kompliceret end som så det her. Men det er et udmærket forslag, som vi synes fortjener at der bliver arbejdet videre med.

Men så vil jeg nok dryppe lidt malurt i bægeret: Jeg tror ikke, det redder mange selvstændige erhvervsdrivende, helt ærligt. Det er ikke de administrative rutiner, der er bøvlet. Det bøvlede er jo alle de andre regler og alt det andet hurlumhej: når en medarbejder så bliver gravid eller syg, eller når man skal have én med tilskud til, eller når der er noget andet i vejen.

Og til det dér almindelige piberi over regelforenkling: Jeg må indrømme, jeg kan ikke rigtig tilslutte mig det, for vi vil ikke have regelforenkling, i hvert fald ikke når der er en eller anden ting, der rammer os selv, så vil vi have en undtagelse, det er helt sikkert.

Så jeg kan ikke rigtig tilslutte mig det, og alle de komplicerede regler er jo et udspring af et udviklet samfund, hvor vi også vil have millimeterretfærdighed.

Derfor kan jeg heller ikke bruge hr. Frank Aaens indvending til noget, undskyld! For det er jo noget anderledes at lave en forenkling på en administrativ rutine end i et spørgsmål om, at det er en ansøgning om en offentlig ydelse, hvor vi jo nok ved, at menneskenes børn ikke er helt, som de skal være, uanset hvor de nu hører

hjemme i det politiske spektrum. Man er nødt til at tage alle forbehold i betragtning og finde ud af, om det nu er rigtigt osv., osv., osv. for at få det passet ind i den rigtige kasse, så man ikke får for meget eller for lidt og der er taget hensyn til alle sider. Altså jeg tror ikke, vi kommer ret meget længere med det.

Og så til den almindelige snak om, at danskerne ikke er selvstændige erhvervsdrivende: Altså når man kommer til Sydeuropa, så har de jo et helt andet detailhandelsmønster f.eks. De har masser af selvstændige erhvervsdrivende, der står og sælger læderbælter på fortovet til turisterne. Det er jo ikke den slags selvstændige erhvervsdrivende, vi mangler i Danmark; den slags vil vi altid få nok af, detailhandlere vil vi altid få nok af.

Nu ved jeg godt, det siges i de her dage, at vi har for lidt konkurrence i Danmark, men det er sandelig, fordi vi har en effektiv konkurrence i detailledet, vi har så få detailhandlere. Det er ikke, fordi de skal sidde og administrere skatter, desværre. Det er, fordi vi ikke vil handle ved dem, vi vil handle dér, hvor vi kan købe stort og billigt og få det nyeste osv.

Så jeg drypper lidt malurt i bægeret: Jeg synes bestemt, at vi skal reducere administrativt bøvvl og administrative rutiner, hvor vi kan komme af sted med det, men vi redder ikke verden ved det, beklager.

Første næstformand (Birte Weiss):

Ordføreren for forslagsstillerne hr. Svend Erik Hovmand og derefter ministeren.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er i den glædelige situation at kunne takke et stort flertal, for ikke at sige alle ordførere, for tilslutning til intentionerne i dette forslag.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg var i og for sig lidt forundret over, at det var skatteministeren, der dukkede op her i dag, så meget som det ellers er erhvervsministeren, der har beskæftiget sig en hel del med de regelforenklingsforslag, vi har haft hidtil, og også i øvrigt har kørt et udvalgsarbejde omkring en enkel skatteprocent, som imidlertid gik i stå. Men jeg glæder mig over, at skatteministeren møder op her i dag, for der er jo mange skatteforslag i det – absolut – i udmøntningen af det. Jeg glæder mig, fordi skatteministeren jo er positiv, og det synes jeg er værd at notere.

Tak også til SF's ordfører, som jo giver tilsgagn, men ligesom Enhedslisten peger på, at

der også er andre områder. Og ja, det er der da. Jeg vil gerne sige til både SF's ordfører og til Enhedslistens ordfører, at jeg er overbevist om, at tusindvis af lønmodtagere har meget svært ved i dag at forstå, hvad der står på en lønseddel, og har meget svært ved at efterkontrollere deres egen løn. Når de læser de mange, mange, mange, mange poster igennem – jeg plejer gerne at sige, de er steget fra tre til 23 i Nyrupsperiode, men noget på det lag i hvert fald – med 0,19 pct. af ditten og 56 øre pr. time for datten, og jeg ved ikke hvad, det er jo et bureaukrati uden lige, er det for de fleste lønmodtagere meget, meget svært forståeligt.

Så vil jeg sige til Det Radikale Venstres ordfører: Ja, det er da rigtigt, at man kan lave en totalløsning baseret på IT. Men jeg er altså nødt til at gøre opmærksom på, at der helt nøjagtig ifølge Erhvervsministeriets seneste opgørelse af virksomhederne her i landet er 28 pct. med under 10 ansatte, som ikke har edb, og som ikke vil få edb i særlig stort omfang i fremtiden.

Hvis den nystartede tømrermester tjener lidt i det næste halve år, så skal det gå til en ny båndsav eller et sæt nye afrettere eller en anden høvlemaskine. Det skal ikke gå til anskaffelse af edb-udstyr. Sådan tror jeg mange små selvstændige har det. Så derfor løser en totalløsning baseret på edb ikke det her problem.

Må jeg så sige til skatteministeren om spørgsmålet om arbejdsgruppen, at jeg synes, det er positivt, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe. Jeg håber så, at den bliver hurtigt arbejdende. Jeg så gerne, at den blev færdig allerede til bygningen af samlingen, men i hvert fald så hurtigt som muligt. Og så håber jeg meget, at skatteministeren vil inddrage erhvervslivets folk i den arbejdsgruppe, specielt dem, der har skoen på, og som ved, hvor den trykker. Det har man jo haft gode erfaringer med i andet arbejde omkring forenkling af administrationen, og det håber jeg også man vil benytte sig af her.

Hvordan skal det så administreres, når det er færdigt? Ja, jeg havde lyst til at sige, at man jo kunne udlicitere det til en privat virksomhed. De kunne nok finde ud af at administrere det. Men prøv nu engang at se: Altså, forskudsregistrering er jo ikke noget, som vil være ubekendt for ret mange, og det her er jo i virkeligheden bare en forskudsregistrering. Det kan godt være, at den ændres lidt i årets løb, hvis man pludselig bliver arbejdsløs, som skatteministeren siger, men så er det jo også sådan med forskudsregistrering, at så går man op på kommu-

nekontoret og får forskudsregistreringen ændret. Så enkelt er det jo, og det ville man altså også gøre med den totale trækprocent; den ville man selvfølgelig også få ændret.

Så jeg tror ikke, man skal være så bekymret for, at det ikke skulle kunne lade sig gøre, tværtimod. Man kan jo se på statens egne virksomheder. Tænk på postvæsenet f.eks., hvor man jo har indført et noget tilsvarende system, PIA-systemet, som det hedder, Personlig Identifikationsystem for Administrationen, og det er jo lidt det samme princip, som benyttes her. Så jeg synes ikke, man skal være så bekymret.

Jeg glæder mig over, at vi nu i dette Folketing kan være enige om, at det fremtidige administrative bøvvl overlader vi til de offentlige myndigheder. Nu er tiden kommet, hvor man ikke ukritisk kan vælte det over på virksomhederne. Nu skal vi lette byrderne for vores virksomheder.

Så jeg tror, at den enkelte minister i fremtiden vil begrænse sine ønsker og sine ambitioner om at lave nye ordninger, for nu ved han, at han selv skal administrere dem, og derfor finder det offentlige nok ud af at rationalisere. Det er også et svar til hr. Kim Behnke. Det kan da godt være, at det vil føre til lidt mere administration i starten – javel – men det offentlige vil meget hurtigt finde ud af, at de dér 23 poster kan forenkles ganske kraftigt.

Jeg er overbevist om, at på sigt vil det her betyde en forenkling og en forbedring, både for den offentlige administration og især for virksomhederne.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal huske at sige undskyld til CD. Jeg fik faktisk i min besvarelse kun nævnt Venstre og De Konservative, og CD er jo – som det fremgår af forslaget – også medforslagsstiller.

Kun lige et par bemærkninger: Både hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams gjorde en del ud af, at de mente, at jeg havde haft de forbeholdne briller fremme med hensyn til, hvilke problemer det indebærer. Fru Pernille Sams sagde endda, at jeg var mest optaget af de administrative problemer hos Told & Skat. Nu er det selvfølgelig vigtigt, at en minister er optaget af de administrative problemer i den butik, han selv har ansvaret for, men det var faktisk ikke det, jeg sagde, må jeg sige til fru Pernille Sams.

Det, jeg var optaget af, var, hvilke problemer dette medfører for andre borgere. Hr. Svend Erik Hovmand siger, at der jo sådan set ingen problemer er i det. Hvis man bliver arbejdsløs, kan man bare gå ned og få ændret sin forskudsangivelse og få et nyt skattekort. Åh jo, men altså, hvis det er sådan, at vi ikke får det her håndteret for eksempelvis de grupper, som ofte er ansat i virksomheder med få ansatte, der har hyppige, men måske kortvarige ledighedsperioder, og hvis det ikke kan fungere både det ene og det andet sted, og hvis man hver gang skal ned og have et nyt skattekort, så mener jeg faktisk ikke, at vi har lavet et ordentligt stykke arbejde.

Så når jeg nævner de problemer, som vi skal forholde os til, er det ikke for at sige, at det her ikke er noget, vi vil gå meget aktivt og positivt ind i for at finde løsninger, men jeg siger, at dér er der nogle opgaver, som vi skal finde ud af, hvordan man håndterer. Og det, der giver sig selv, er jo sådan set ikke så svært. Men der er nogle problemer, som vi skal have håndteret sådan, at det bliver en gevinst, og ikke sådan, at man måske finder en eller anden fordel et sted, men den afløses af flere ulemper et andet sted. Det er jeg overbevist om vi er enige om. Og det var sådan set bare det, der var budskabet.

I forhold til Told & Skat var min tilbagemelding, som er det, regeringen står for, at det offentlige i sagens natur må påtage sig sin del af det administrative bøvvl, og hvis det er sådan, at vi ved at lave tingene på en anden måde kan flytte nogle problemer fra de mindre virksomheder og over i f.eks. Told & Skat, så er jeg parat til det.

Endelig til sidst kan man jo undre sig over det, som hr. Svend Erik Hovmand kan undre sig over. Når hr. Svend Erik Hovmand undrer sig over, at jeg som skatteminister er minister på en sag, der vedrører skat, og at erhvervsministeren ikke har ment, at erhvervsministeren skulle tage sig af en sag, når hr. Svend Erik Hovmand, fordi han er erhvervsordfører, stiller et skatteforslag, ja, så er det, at man siger, at man kan undre sig over, hvad hr. Svend Erik Hovmand undrer sig over.

Så i øvrigt en tak til hr. Ole M. Nielsen. Jeg synes, det var befriende også at få den – kan vi sige – saglige vinkel med ind, som hr. Ole M. Nielsen præsenterede os for. Det er lidt vigtigt, at man ikke går hen og bliver så meget hykler, at man lader som om, at man altid har administrative forenklinger stående øverst på den

politiske dagsorden. Jeg har i hvert fald mødt Venstre og De Konservative i mange sammenhænge, hvor de har været parat til utrolig meget administrativt bøv, hvis det var sådan, at man kunne nå det resultat, som man politisk gik efter. Det tror jeg såmænd man kan tage os alle sammen i, men det er også en del af den virkelighed, vi forholder os til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 239: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Undtagelse af forsøgsvirksomhed fra »must carry«-forpligtelsen og mulighed for oprettelse af større fælles nævne). Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 28/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal gøre opmærksom på, at skatteministeren er så alsidig, at han i dag også fungerer som kulturminister.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Der var en af mine kolleger, da jeg kom ned i salen, der spurgte, om det var et indisk krydderi, vi skulle behandle i salen her i dag. Jeg må sige, at »must carry« er noget ganske andet. Det er jo nogle følger af de aftaler, vi har lavet omkring medieforhandlingerne, som vi her bærer igennem som lovforslag. Og lad mig sige, at det er ganske fornuftige ændringer, så vi kan fortsætte med digitaliseringsforsøgene.

Det er klart, at vi ikke kan forpligtige folk i et forsøg til at betale afgifter. Derfor er det en vigtig ting, at vi kan fortsætte med forsøgene. Og der ligger vel også en lille smule industripolitik i, at vi kan køre digitaliseringsforsøg i Danmark, så vi kan være med på vognen, hvor vi jo ikke er de fremmeste i forvejen.

Formålet er at sikre, at ejerne af tv-anlæggene ikke kommer af med ekstra udgifter i forbindelse med forsøgene.

Omkring de større fælles nævne skal jeg sige, at det er en god mulighed, der ligger i den tilretning af loven, vi laver, og vi bevarer dispensationsmuligheden, hvilket vi lægger megen vægt på, så der er noget fleksibilitet i loven.

Alt i alt er det et lille godt lovforslag, som vi fra Socialdemokratiet gerne vil støtte, således at vi kan fortsætte digitaliseringsforsøgene og vi har mulighed for at lave lidt større nævne, og dispensationsmuligheden er der, hvilket vi lægger vægt på.

Det er et forslag, vi gerne vil støtte.

Jens Rohde (V):

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det jo en aftale, som forligspartierne af den 15. december har lavet, og Venstre støtter selvfølgelig forslaget, som det ligger her.

Vi synes jo, at »must carry«, hvad enten det er indisk karry, eller hvad det er, vi taler om, er et levn fra fortiden, et paternalistisk levn fra fortiden. Så helt specifikt i forhold til opgaven, som ligger foran os med at få fremmet digitaliseringen, er det en ganske god idé at lave undtagelsen. Men det er vel også sådan set ud fra et generelt synspunkt ganske sundt fornuft.

Med hensyn til fællesnævne ønsker vi i Venstre at skabe nogle bedre rammer at agere under for de private stationer. Og derfor ser vi egentlig også gerne indarbejdet i loven, at man får en fri mulighed for oprettelse af fælles nævne inden for et enkelt amt; altså væk med det såkaldte naboprincip. Og så synes vi naturligvis også, at sendestyrken skal sikre borgerne en kvalitet, der matcher den, som man modtager de regionale TV 2-programmer på.

Med disse bemærkninger støtter vi naturligvis det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Blot en enkelt bemærkning til hr. Jens Rohde om de udmeldinger, der kom fra talerstolen.